

Lidé a místa Izraele

Betlém – před sedmi lety a dnes a Abdul

Jedeme do místa, kde se narodil Ježíš, do Betléma – v podstatě jde o předměstí Jeruzaléma – asi 10 km daleko. Jsme v orientu – to je jasné ...

Jak je vidět, igelit dokonale nahradí mrazící boxy. Stará pneumatika není k tomu, aby zavazela pod nohama, ale, jako brzda – když se jede z kopce, prostě na ni řidič skočí.

První věc, kterou při příjezdu vidíme je toto:

Tedy zeď.

Ta tady před sedmi lety opravdu nebyla – tenkrát jsme přijeli pomocí MHD až namísto a dál jsme cestovali taxíkem. Tentokrát můžeme na MHD zapomenout – ještě neskončila druhá intifáda – do města je možné se dostat jen po vojenské prohlídce a MHD už nejedí.

Co to vlastně ta intifáda je – trochu něco jiného, než píšou u nás v novinách.

Znamená to samozřejmě, že se některý z Palestinských mladíků opásá podomácku vyrobenou trhavinou a jde se vyhodit někde do autobusu nebo na tržiště. Znamená to ovšem taky, že si lidi z Hamasu (ano to jsou ti, kteří byli financováni z fondů EU a tedy i našich daní) vyberou nějaký pěkný křesťanský dům, vletí tam a vypálí z minometu pár střel na Izraelské stanoviště a utečou. Izraelci to ovšem stačí zaměřit, palbu opětují a dům zničí. S oblibou taky vůdci Hamasu cestují z „bezpečnostní“ ochranou – zastaví na cestě auto s rodinou (opět nejlépe křesťanskou, ale nejsou vybíraví), vyhodí rodiče a s dětmi na zadních sedačkách cestují. Bud' si je tedy Izraelci netroufnou zničit, nebo troufnou (většinou raketami vzduch – země z helikoptéry) a bude z toho mezinárodní incident. Až v poslední řadě intifáda znamená, že pošlou svoje děti házet šutry na Izraelské vojáky a zezadu je, přes hlavy těch dětí, ostřelují. Pokud byste se chtěli dozvědět něco o protikřesťanských pogromech z poslední doby – zkuste http://www.icej.cz/slovo_z_jeruzalema/ – článek – Pogrom proti křesťanům na Západním břehu.

Za této situace, kdo může, snaží se dostat z Betléma pryč.

Od roku 1994, kdy coby vůdce Palestinců, nastoupil Jásir Arafat poklesl poměrně drasticky počet křesťanů v Betlémě. Podle místních odhadů (ty se dost liší) je to o 15 – 50 % populace (vím, že to je velký rozptyl, ale oficiální statistiky neexistují). Dnes se odhaduje, že v asi 40-ti tisícovém Betlémě žije asi 30 % křesťanů.

Umanutí Židi (kdoví proč ?) nechtějí, aby se jim v autobusech odpalovali arabští sebevrazi a tak předali správu Betléma komplet do rukou Palestinců a město obehnali zdí – kdo chce ven musí projít vojenskou kontrolou. Počet sebevražedných útoků tímto klesl o 87 %, krádeže automobilů, téměř o 100 %. Palestinci ovšem ztratili práci, kterou měli v Izraeli a dostali se do izolace.

Snad proto je první místo, které v Betlémě navštěvujeme obchod se suvenýry. Je to tak, že můžeme zastavit hned na parkovišti, zaplatíme ovšem poplatek 100 \$. Pokud půjdeme nejprve do suvenýrů – nemusíme platit nic.

Byli jsme ujištěni, že nemusíme nic kupovat – vše je naprosto dobrovolné – to bych ovšem musel být mezi arabskými obchodníky poprvé ☺.

Udělal jsem tři fotky a valil zpátky do autobusu, zvědavý, na koho zbude Černý Petr.

Byl to Mojmír, ale vypadalo, že je s touto úlohou, jako vedoucí výpravy, už dopředu srozuměný a koupil si za 50 šekelů sedmičku bílého.

Dále jsme se už dostávali k Chrámu narození Páně – to je on:

Z druhé strany je povinná mešita –
její hláska musí vždy převyšovat věž
kostela:

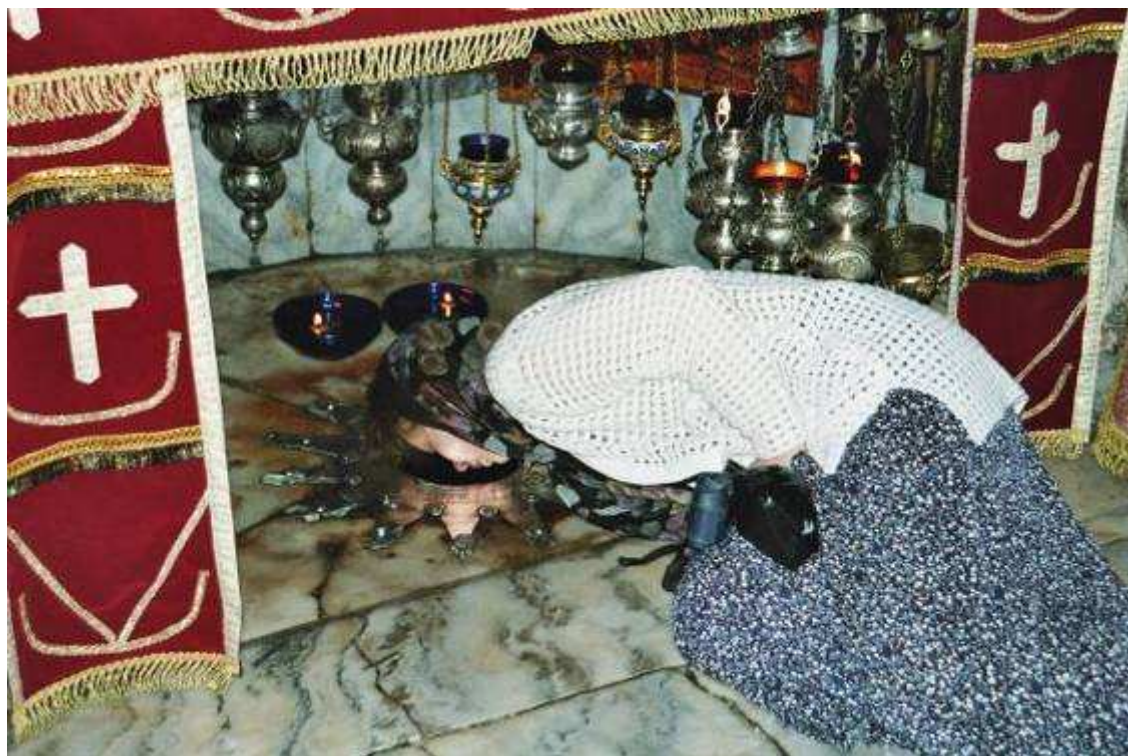

Tady už jsme uvnitř – Karel byl zvědavý, jestli jej opravdu přinutí koupit si ten jejich šátek
(Arafatku), aby si zakryl nohy – dnes už to ví:

Společně jsme se potom shodli, že je jistě všeobecně známo, že se Ježíš zásadně nebavil s nikým, kdo měl krátké kalhoty a není tedy divu, že by ho Karlova kolena urážela.

V samotném kostele bylo ovzduší příjemné asi jako v Mauzoleu V. I. Lenina, v 98. roce jsem to cítil ještě tíživěji (omlouvám se těm, kteří to tak necítili ☺):

Lidi tady chodí a líbají místo, kde se Ježíš zaručeně narodil (podle mě je docela dobře možné, že se někde tady mohl narodit).

Tak jsem si ještě vyfotil pentagramy, které tam byly všude rozmístěné a valil ven.

Jediné, co mě tady občerstvilo byla jeskyně a potom pomník Jeronýma (348 – 420 n.l.), který tady skutečně žil a přeložil tady část Starého zákona do latiny.

A nakonec ještě něco k našemu průvodci – řekněme mu třeba Abdul.

Je to obrácený Palestinský křesťan, který vede ve městě školu.

A: „Palestinci jsou jako malé děti. Dostali vše, co chtěli, dneska tady není jediný Žid a stejně nejsou spokojení a za všechno můžou Židi. Když tady máme děti ve škole, nejenom, že je učíme číst a psát, ale musíme je učit naprosto základní sociální návyky – třeba chodit na záchod.“

„Chodit na záchod – a jak to funguje u nich doma ?“

A: „Záchod nemají – chodí, kdekoli, kde je volno.“

„Nemáte tady problém s násilím ?“

A: „Někteří žáci se snažili provokovat vyprávěním, jak se účastnili intifády. Co děláte po škole mě nezajímá, jestli chcete být tady, budete sedět a poslouchat ! A je klid“

Hrozba toho, že je učitel může kdykoli ze třídy vyhodit je tak účinná, že podle Abdula nepotřebuje žádné další donucovací prostředky (co by za to naši učitelé dali, kdyby to bylo možné u nás ☺).

„Stává se třeba, že se u Vás ve škole obrátí některé z dětí na křesťanství ?“

A: „Poměrně běžně.“

„A co na to říkají jejich rodiče ?“

A: „Nesmí se to v žádném případě dozvědět – zabili by je.“

To není nadsázka zabíjí se už za menší prohřešky, např. za svatbu s nemuslimem – většinou takového „provinilce“ zabije jeho vlastní rodina. Muslimové deklarují i u nás naprosto veřejně, z oficiálních míst a vůbec se tím netají, že trestem za odpadnutí od islámu je smrt

(např. před rokem a půl to na ČT2 říkal v diskusním pořadu nějaký hlavní představitel muslimů v Praze – mám to myslím natočené).

A: „Mě samotnému se stává , že mi ráno u auta stojí dva ozbrojenci v černých kuklách se samopalama. Neříkají nic, jen stojí. Je to od nich vzkaz – víme o tobě !“

Dan Žingor 25. listopadu 2005